

וחותתו ושאר העניות. מעתה יש לך לומר מה בעילת אשת איש או שאר ערויות שייכא גבי אשה עד שתהרג ואל תעבור, ככלום שיקר איסור זה אלא באיש שהוא הבועל, אם כן חוריה הבעילה לאשה כשאר כל האיסורים שבתורה שיעbor ואל יחרג פליאה דעת מני (ט) פ"כ ד"ת (ז).

(ח) מריו דוראי. פ"י אדון המקום שניי דר בו:

(ח) דילמא דמא דחברך סומק טפי. פירוש (ח) וכיון שדמותו יותר אדום (ז) יהיה יותר ויקיים מצאות ויעשה רצונו של הקב"ה יותר על ידי החיים. ואית כיון שהדבר ספק יחרוג אותו ואל יחרוג הוא ייל שב ואל תעsha שאני שהאדם יש לו למנוע מעשיות שום עבידה בידים. ורש"י זיל פירש שהטעם והוא שאין לו להרגו, ואע"פ שיש בדבר ספק, לפי שעיקר האמונה היה שעל כל המצוות קלין יחרוג ואל יעbor, אלא שהתרה הקפידה עליו ואמרה (ט) חי בהם ודרשינן (ט) וחיה בהם ולא שימות בהם, ומכאן אמרו חכמים שעל כל העברות שבתורה יש לו לעbor ואל יחרוג כדי שיחיה חוץ מע"ז ג"ע וש"ד, ועכשו כיון שאומרים לו הרוג חברך אין כאן וחיה בהם שחררי המת לפניו, א"כ נחוור לעיקר האמונה שעל כל המצוות יש לו לחרוג ואל יעbor. וזה כפטור ופרוח: מעתה נפרש הדבר איך הוא, אם יאמר לו הגוי לך והרוג את פלוני, ואם לאו אותו נהרג, אע"פ שיש כה ביד הגוי להרגו, יש לו להניח עצמו לחרוג ואל יחרוגנו דדילמא דמא דחבריה סומק טפי. ויהיה יותר ויקיים מצאותיו של הקב"ה, וזה דוקא כשהואמר לו לך והרוגנו, ואם לאו אותו הרגתי ואתו החיתי, או ודאי אין לו להרגו, אבל אם אומר הרוג אותו ואם לאו אותו הרגתי, כיון שהוא מוכתב למלכות ואיי שניצל, יחרוגנו ואל יחרוג, כדאמרין בתוספתא, (ט) שיידרא שהיתה עוברת ונגעו בהן לסתים זאמרו להונן הבון חד מגנון, ואי לא קטילנא לכולבון יתקטלו נולא ימסרנו נפשא חדא מישראל. פרטו להונן דומיא דשבע בן בכרי ימסרנו ולא יתקטלו נוראה שם אינוழיב למלכות שקדום יש להם לחרוג כולם מלמסור אותו ואע"פ שמפרושים אדם ידוע. שלא התיר בתוספתא אלא דומיא דשבע בן בכרי שהיא מחייב למלכות. וצ"ע,

ד"ת. (ט)
אה"ח 16 2035316

(ט) גזהרקי דערלה. פירוש שומר לפרי והוא אסור מן התורה בכתב (ט) וערלהם את פריין את לרבות הטפל לפרי:

(ט) מידי דרך הנאתן קא עבידנא, שאין דרך הנאת הזיתים אלא לאחר שמתבשלים ויוצאים שמן בבית הבד, אבל הוא היה עושה בעודו מעורב הפסולת עם השמן שבון.

הגנות המו"ל

(ט) ויקרא י"ח פסוק ג.

ט) הדוברים צ"ב.

ז) ר'ית: עד כאן דברי תלמיד.

ט) עיין ביד רמייה לסנהדרין דף ע"ז

ד"ה עדירות.

ט) לפי זה היה נראה דמותר להרוג את

הטרפה אם אומרים לו הרוג או תחרוג,

ונצ"ע.

(ט) סנהדרין ע"ז ע"א.

ט) עיין ביד רמייה לסנהדרין דף ע"ז

ד"ה עדירות.

ט) לפי זה היה נראה דמותר להרוג את

הטרפה אם אומרים לו הרוג או תחרוג,

ונצ"ע.

(ט) עיין בירושלמי תרומות פרק ה משנה י"ב.

ט) דברי תלמיד.

(ט) ויקרא י"ט פסוק כ"ג.

ט) ויקרא י"ט פסוק כ"ג.